
УДК 37.035:358.2

Євген Брижатий,
кандидат педагогічних наук, Кам'янець-Подільський національний
університет імені Івана Огієнка,
м. Кам'янець-Подільський

ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Складні і постійно змінні умови, в яких здійснюється розбудова та модернізація Збройних Сил України, перебування країни у стадії війни значно посилюють роль людського фактора, морально-психологічного стану військовослужбовців та суспільства в цілому. Сьогодні патріотизм як ніколи за усі часи незалежності нашої держави набув нових форм та особливого значення, об'єднав країну, згуртував суспільство. Саме з патріотизмом пов'язане становлення і розвиток світосприймання, формування світогляду майбутнього офіцера, формування життєвої позиції та способи самовдосконалення.

Ключові слова: патріотизм, військово-патріотичне виховання, майбутні офіцери.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Першоджерелами патріотичного виховання особистості є рідне слово батька і матері, рідна оселя, садиба, героїчне минуле народу і Батьківщина. Людина не може бути громадянином-патріотом без любові до Батьківщини, готовності віддано служити та оберігати її кордони, примножувати її багатства, оберігати честь і славу, а за необхідності – віддати життя за її свободу та незалежність.

Останні події, які відбуваються у нашій країні, дають підстави стверджувати, що переважна більшість громадян України, виявили високу патріотичну свідомість та міцну громадянську позицію. Антитерористична операція, яка проходить на сході країни, змусила нас згуртуватися, переосмислити події що відбуваються та спромоглись на активні дії щодо збереження цілісності нашої Батьківщини.

У контексті військової діяльності слід відзначити, що сьогодення диктує нові вимоги до бойового потенціалу, підготовленості, бойових якостей, найефективнішого застосування в бою техніки та озброєння, організації навчання та патріотичного виховання особового складу. Військово-патріотичне виховання має пронизувати весь навчально-виховний процес та поєднувати національне, громадянське, моральне, естетичне, правове, фізичне й трудове виховання. Одним із найважливіших завдань педагогів є робота з формування у майбутніх офіцерів Збройних Сил України громадянських якостей та розуміння належності до українського народу.

Вирішити саме ці завдання можливо завдяки впровадженню в систему підготовки офіцерських кадрів заходів військово-патріотичного виховання, які у подальшому забезпечать створення та ефективне функціонування навчально-виховного процесу як засобу військово-патріотичного впливу на майбутніх офіцерів – захисників і патріотів своєї держави та свого народу.

Сучасному суспільству і Збройним силам України потрібен новий тип військового – інтелектуальний, цілеспрямований, відповідальний, успішний, професійно грамотний, морально підготовлений, активний, творчий, самостійний офіцер з високим рівнем патріотичної свідомості.

Отже, **метою статті** є потреби сучасного розвитку Збройних Сил України, недостатність теоретичних аспектів щодо проблеми військово-патріотичного виховання у вищих навчальних закладах та незадовільний стан її розв'язання у практиці військового навчання на кафедрах військової підготовки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано вирішення даної проблеми та на які опирається автор. Предметом

військово-патріотичного виховання були дослідження багатьох поколінь науковців минулих років та сучасності: О. Духнович, А. Макаренко, Г. Сковорода, В. Сухомлинський, К. Ушинський та багато інших. В основу цих праць було покладено виховання любові до своєї землі, Батьківщини, рідної мови, поваги до історичного минулого та до формування національної самосвідомості суспільства.

Основу патріотичного виховання українського суспільства намагалися визначити філософи, історики, політологи, правознавці, політики, письменники: М. Грушевський, Д. Донцов, М. Міхновський, І. Франко та інші.

Психологічним механізмам формування і розвитку особистості, на яких базується військово-патріотичне виховання, присвячені дослідження: І. Беха, М. Євтуха, Л. Виготського, В. Галузинського, І. Гальчинського, Г. Костюка, О. Сухомлинської, М. Сметанського, Г. Темка, М. Леонтьєва та інших. Загальні підходи до формування і розвитку особистості офіцерів розкриті в наукових працях: О. Барбанщикова, В. Вдовюка, В. Балашова, А. Галімова, В. Дудника, Д. Іщенка, В. Осьодло, О. Пометун, О. Сафіна, О. Торічного, М. Феденка, О. Хміляра та інших педагогів і психологів.

Разом з тим, проведений нами аналіз сучасної наукової літератури, досвіду організації військово-патріотичного виховання та аналіз сучасних подій, які відбуваються на сході країни свідчать про те, що сучасний етап розвитку Збройних Сил України характеризується низкою проблем, пов'язаних з соціальними наслідками проведених раніше реформ, змін у соціальному статусі офіцерського складу.

Виклад основного матеріалу дослідження. Проблема військово-патріотичного виховання студентів цивільних вищих навчальних закладів України, є надто актуальною та пріоритетною. Високий патріотизм вважається найважливішим джерелом стійкості морального духу. Патріотизм – це перш за все одне з найбільш глибоких почуттів, яке було закріплено віками і тисячоліттями, воно вказує на історичний розвиток соціального змісту, спростовує ідеалістичне пояснення його сутності як расового або біологічного явища, зумовлює необхідність у нових підходах до військово-патріотичного виховання.

З кожним кроком утвердження України у своїй державності, відбувався інтенсивний пошук загальнонаціональних, культурних та ідейно-духовних цінностей, здатних консолідувати суспільство, зміцнити державу. Як відомо нам з історичних нарисів, послідовна боротьба за утвердження і зміцнення української державності невіддільна від почуття патріотизму, любов до Батьківщини надихає на подвиги й самопожертвування в ім'я великої мети.

Перші патріотичні зародки присутні в історії людського суспільства. Про глибину і силу почуття патріотизму засвідчують пам'ятки літератури, зокрема "Слово о полку Ігоревім", історичні пісні-балади, які виховували почуття любові до Вітчизни, підбурювали протест проти ворогів і панського гніту, прославляли народних героїв. У цьому почутті закладена любов людей до своєї Вітчизни, повага до її минулого і сучасного, піклування про майбутнє. Патріотизм – соціально-історичне явище, яке в різні історичні епохи мало конкретні вияви.

Історія українського народу багата прикладами патріотичних звершень в ім'я Батьківщини, від історії козаччини, де український народ уособлював усі кращі якості патріота й борця, козак був ідеалом вільної людини, борця за громадське добро, за волю, правду, свій рідний край. Прикладами є великий патріот України Б. Хмельницький, який об'єднав навколо себе багатьох прибічників національної української ідеї, визначний учений і громадсько-політичний діяч М. Грушевський та незабутні подвиги мільйонів патріотів з історії Великої Вітчизняної війни.

Почуття патріотизму, національної гордості та самосвідомості не приходять самі по собі, патріотами не народжуються, патріотами стають. Патріотизм невід'ємна риса людського характеру, яка виховується різними шляхами і засобами. Виховання здійснюється на основі рідної мови, історії, культурних надбань свого народу, його звичаїв, традицій. Почуття національної самосвідомості підміняється почуттям загальнонаціональної гордості і саме на такому розумінні виховувались покоління. Це патріотизм щирий, не показний, як би це сьогодні дехто не намагався заперечити.

В. Пустовий визначає українські національні пріоритети у сфері національного виховання, які “полягають у спрямуванні науки на вітчизняне виробництво, впровадження як власних, так і зарубіжних технологій в усі галузі виробничої й економічної діяльності, на поліпшення підготовки національних висококваліфікованих і конкурентоспроможних кадрів, випереджаючий характер теоретичних та прикладних досліджень” [1, с. 29].

В. Сухомлинський розглядає патріотизм як діяльну спрямованість свідомості, волі, почуттів діалектично пов’язаний з освіченістю, етичною, естетичною й емоційною культурою, світоглядною стійкістю, творчою працею. Виховання патріотичної свідомості, почуттів і переконань неможливо відокремити від складного цілісного процесу формування особистості.

Перші вияви патріотизму у нашій молодій незалежній країні стали з’являтися з підтримки населенням суверенітету України в перші десятиліття її державної незалежності. Перше, явно не економічно мотивоване підвищення чисельності прихильників незалежності було зафіксовано в другій половині 1994 року. Перші роки незалежності, в умовах значного зниження рівня життя та гіперінфляції їх кількість знизилася до 56 %, при тому що економічна ситуація постійно погіршувалася. Після проведення президентських виборів у 1994 році, помітно знизився рівень охочих приєднатися до Росії, це в першу чергу стосується сходу і півдня країни. Після початку війни у Чечні кількість прихильників незалежності збільшилася і досягла 71 %. У 1997–1998 роках з виникненням кризової ситуації в країні кількість прихильників знову значно знизилася майже до 60 %, а в 1999–2000 роках, під час другої чеченської війни, зросла до 72 %. У 2003 році, коли через дії Росії в районі острова Коса Тузла виникла загроза територіальній цілісності України, протягом одного тільки місяця частка прихильників української незалежності зросла з 71 до 77 %, і тільки після залагодження конфлікту знизилася до 72 %. У серпні 2008 року – вторгнення Росії в Грузію спостерігається зростання патріотизму з 72 % до 83 %. Після цих подій підтримка суверенітету України українцями зростала, цей процес стабілізувався [2, с. 19–24].

Останні події, які відбуваються в нашій країні починаючи з анексії Криму, привели до того, що кількість прихильників незалежності та територіальної цілісності зростає до майже рекордної позначки 90 %. Черговий вибух громадянської самосвідомості відбувся під час посягання на територіальну цілісність і суверенітет східних територій України з боку Росії.

Мужність, стриманість, героїзм нашого народу сьогодні ніхто не ставить під сумнів. Ми довели усій світові спільноті та в першу чергу самим собі, що український народ є патріотом своєї країни. І сьогоднішній день показує, що можна мати занижені очікування щодо сусіда, завищені очікування від влади, але коли насправді ми стикаємось з проблемою, яку треба реалізувати, ми бачимо, що українці все таки вміють діяти спільно. Це є власне та риса, яка допоможе Україні вибратись зі складного становища [2, с. 19–24].

Патріотизм вважається найважливішим джерелом стійкості морального духу, одне з найбільш глибоких почуттів, закріплених віками і тисячоліттями.

Патріотизм є найбільш значною, неперехідною цінністю, яка притаманна усім сферам життя суспільства, держави. Патріотизм є найважливішим духовним надбанням особистості, що характеризує високий рівень її розвитку та виявляється в активній самореалізації. В усі часи патріотизм посідав особливе місце не тільки у духовному житті суспільства, а й у всіх сферах діяльності.

Основними завданнями патріотичного виховання громадян на сучасному етапі розвитку є: любов до вітчизни та її багатонаціонального народу; готовність служити Батьківщині та захищати її; поважне ставлення до всіх народностей країни, до їх історії, традицій, мови, культури, національної честі; любов до рідної мови, культури та історії свого народу; поважне ставлення до свого народу та розуміння його ролі в становленні та розвитку держави; повага до рідної мови як важливого засобу міжнаціонального спілкування та взаємозближення; глибока повага до Конституції та інших законів; повага до прав і свобод людини незалежно від статі, раси, національності, мови, походження, майнового та посадового положення, міс-

ця проживання й ставлення до релігії; глибока повага до загальних цінностей, тощо [3, с. 61].

До принципів патріотичного виховання відносять: укріплення єдності та цілісності держави; врахування у вихованні особливостей різних категорій населення; сприяння мирному розв'язанню міжетнічних конфліктів та протиріч; забезпечення рівноправ'я народів та національних меншин країни; поєднання у вихованні національного, громадянсько-патріотичного та загальнолюдського; формування у кожного нового покоління національної свідомості, відкритості до сприйняття цінностей інших народів та інші [3, с. 353].

У дослідженнях В. Дроговоза були виділені основні якості патріота: сформованість духовно-етичних якостей особистості (свідомої любові до Батьківщини, поваги до рідної мови, культури, звичаїв, традицій);

сформованість історико-пізнавальних якостей особистості (знання своїх коренів та історії України; прагнення до вироблення власної патріотичної позиції; знання законів України);

сформованість професійно-діяльнісних якостей особистості (ставлення до праці як до служіння Батьківщині; розуміння національних інтересів України);

сформованість психологічних якостей особистості (здатності і готовності до фізичних і психологічних випробувань заради Батьківщини);

сформованість здатності до саморефлексії (здатності до самоаналізу власних вчинків з точки зору інтересів Батьківщини);

сформованість громадянсько-діяльнісних якостей особистості (потреби в конкретних повсякденних справах на користь Батьківщини) [4, с. 9].

Для визначення сучасного стану військово-патріотичного виховання нами було проведено дослідження діяльності офіцерів первинної ланки, які проходять службу у військах на первинних посадах. Результати дослідження свідчать про те, що існують суперечності між об'єктивними вимогами суспільства до особистості офіцера та спрямованістю ціннісних орієнтацій майбутніх офіцерів.

Визначення сучасного рівня впровадження у навчально-виховний процес військово-патріотичної складової, свідчить про недостатню увагу, що приділяється формуванню у майбутніх офіцерів патріотичних якостей на заняттях з військової підготовки. У першу чергу це стосується практичної навчально-бойової підготовки, додаткових занять мужності, зустрічі з учасниками бойових дій на сході України та волонтерами. Необхідність у створенні постійно діючих стендів, що відображають події збройної боротьби українського народу за територіальну цілісність, участь випускників навчального закладу в антитерористичній операції для виховання майбутніх офіцерів у дусі патріотизму, формування в них національної гідності, вшанування подвигу та героїзму захисників Вітчизни. У програмі навчання слід передбачити вирішення основних проблем: формування патріотичної спрямованості особистості майбутнього офіцера; засвоєння програми військової підготовки; усвідомлення їх особистісної та суспільної значущості під час виконання конституційного обов'язку щодо захисту держави та її народу; формування теоретичної, практичної і психологічної готовності майбутнього офіцера до планування, організації, підготовки та якісного проведення виховних заходів патріотичного спрямування.

Сьогодні проблема навчання і виховання майбутніх офіцерів, з притаманним їм високим рівнем національної самосвідомості, професіоналізму, творчої активності постає особливо гостро. Випускники вищих цивільних навчальних закладів, майбутні офіцери, які у подальшому стануть командирами й вихователями та братимуть безпосередню участь у культурному й політичному житті своєї держави, повинні бути патріотами своєї країни. Без патріотизму неможливо уявити майбутнього офіцера.

Основним пріоритетним завданням навчального закладу, який здійснює підготовку студентів за програмою підготовки офіцерів запасу, є створення усіх умов для ефективного військово-патріотичного виховання. Ефективність військово-патріотичного виховання, всебічний розгляд його змісту і структури має важливе значення для майбутніх офіцерів. Вирішення цієї проблеми розширює межі наукового

пізнання самого виховного процесу та сприяє виробленню єдиних, конкретних показників, за якими можна з найбільшим ступенем ймовірності судити про оптимальність функціонування даної системи [5].

Змістовна сторона ефективності військово-патріотичного виховання, формується за допомогою єдності усіх доданків, які знаходяться в діалектичній єдності та доповнюють один одного. Ефективність кожної підсистеми військово-патріотичного виховання полягає в досягненні певних результатів відповідно до заздалегідь намічених цілей і завдань. Мета сприяє виключенню стихійності і вольових рішень в системі військово-патріотичного виховання, вона надає виховному процесу планомірний, усвідомлений характер [6, с. 233].

Результативність окремих військово-патріотичних заходів повинна будуватися таким чином, щоб досягалася конкретна мета, отримання певна соціальна інформація, на основі якої формуються необхідні якості, але при цьому виховання повинно бути таким, щоб можна було забезпечити перехід на більш високий рівень удосконалення майбутнього офіцера. З постійним досягненням цієї мети будуть вирішуватися основні завдання щодо досягнення загальних соціальних цілей.

Для визначення ефективної управлінської системи потрібно забезпечення ритмічного, безперервного функціонування всієї системи в цілому, узгодженості та взаємозв'язку всіх її компонентів, напрямів і організаційних ланок, постійний вплив на формування у майбутніх офіцерів якостей, необхідних для захисту своєї Батьківщини. Це можливо досягти лише напруженою організаторською роботою всіх суб'єктів управління, високим рівнем координації їх зусиль, формуванням у керівників та організаторів військово-патріотичного виховання майбутніх офіцерів уміння вести справу організовано та зважено. Основним параметром ефективності управлінської діяльності є свідомий, науково обґрунтований вибір форм і засобів виховної роботи з майбутніми офіцерами та їх правильне застосування. Одним із факторів який виступає для підтримання ефективності, є часовий і віковий показник.

Ефективність управління системою військово-патріотичного виховання залежить від раціонального, оптимального характеру

дій та у суворій відповідності до поставлених цілей, вираховування закономірностей, тенденцій, явищ, що відбуваються безпосередньо в оточуючому середовищі, що забезпечує ритмічне, безперервне і дієве функціонування всієї системи в цілому. Необхідно поєднувати різноманітні методи і форми патріотичного виховання, уникати формалізму й одноманітності, насичувати їх патріотичними емоціями та переживаннями, активно використовувати приклади мужності й героїзму захисників України як з історичного минулого, так і нинішніх воїнів-героїв, які боронять нашу державу від російської агресії.

Система військово-патріотичного виховання повинна сприяти реалізації основної соціальної мети – це зміцнення обороноздатності країни, що виражається у формуванні сукупності високих світоглядних, морально-психологічних, героїко-моральних, фізичних і військово-професійних якостей, необхідних для виконання свого патріотичного обов'язку.

Готовність до гідного служіння Батьківщині відповідає системі ціннісних вимог, які пред'являються суспільством і його військовою організацією до майбутнього офіцера. В основу цінностей на яких ґрунтується військова служба, належать: громадянський і військовий обов'язок, військовий професіоналізм, морально-вольова стійкість та готовність.

Для розкриття суті військово-патріотичного виховання слід виокремити та обґрунтувати критерії, які дозволять визначати якісні характеристики. Отже, критерії військово-патріотичного виховання майбутніх офіцерів, які найбільшою мірою відображають його суть, вважаємо: пізнавально-світоглядний, мотиваційний та результативно-діяльнісний.

Пізнавально-світоглядний критерій характеризує рівень знань патріотичного характеру, необхідний рівень патріотичної поведінки, яка виявляється в готовності до службової, господарської та культурної сфери життєдіяльності.

Показниками цього критерію є:

рівень засвоєння знань з історії України та українського війська;

рівень знань з культури, традицій, звичаїв та символіки свого народу, повага до рідної мови;

рівень знань сучасних важливих подій, які відбуваються в країні та власна позиція стосовно цих подій;

вміння оцінювати власну патріотичну вихованість та вихованість у підлеглих;

почуття гордості за нашу країну, усвідомлення своєї приналежності до свого народу та Батьківщини.

Мотиваційний критерій є основою патріотичного виховання майбутніх офіцерів, виступає як рушійний механізм у професійній діяльності, визначає спрямованість та структуру його життєвих цілей.

Показниками цього критерію є:

патріотична спрямованість та усвідомлене значення патріотичного виховання майбутнього офіцера до майбутньої професійної діяльності;

постійне прагнення до самовдосконалення;

свідоме ставлення до зміцнення та авторитету професії військового, як основи цілісності та недоторканості нашої держави.

Результативно-діяльнісний критерій характеризується рівнем засвоєння патріотичних знань і умінь у процесі навчання та подальшої професійної діяльності.

Показниками цього критерію є:

результати в оволодінні військовою спеціальністю та майбутньою професією;

відповідальне ставлення до виконання посадових обов'язків, дисциплінованість та особиста взірцевість;

вміння застосовувати набуті знання у своїй майбутній професійній діяльності;

активність майбутніх офіцерів в організації і проведенні військово-патріотичних заходів, виховання підлеглого особового складу.

Визначені нами критерії можливо диференціювати за трьома рівнями патріотичної вихованості: високий, середній і низький. Вони характеризують динаміку якісного розвитку майбутніх офіцерів та найбільш повно відображаються у діях особистості.

Проведений аналіз щодо проблем військово-патріотичного виховання майбутніх офіцерів дозволив визначити основні напрями розвитку цієї системи та запровадити такі заходи:

створити науково-обґрунтовану систему військово-патріотичного виховання (конкретизація мети та розробка прийомів і засобів військово-патріотичного виховання майбутніх офіцерів у процесі вивчення гуманітарних та спеціальних військових дисциплін; впровадження сучасних методик діагностування сформованості патріотичної вихованості);

врахувати існуючу практику військово-патріотичного виховання майбутніх офіцерів до сучасних реалій суспільного життя;

скорегувати роботу кафедр щодо патріотичної спрямованості майбутніх офіцерів (науково-педагогічним працівникам застосовувати евристичні, проблемні та аналітичні завдання, спрямовані на військово-патріотичну підготовку, проведення додаткових навчальних занять, зустріч з учасниками антитерористичної операції, тощо);

впровадити сучасні активні методи та технології виховання, використовувати активні форми та заходи військово-патріотичного виховання.

Запропоновані заходи військово-патріотичного виховання майбутніх офіцерів запаса забезпечать створення та ефективне функціонування навчально-виховного процесу як засобу військово-патріотичного впливу на майбутніх офіцерів – захисників і патріотів своєї держави, свого народу.

Патріотизм є основним атрибутом гідного існування нації, народу, особистості, держави, в основу якого закладено єдність, культурні цінності та успішний розвиток суспільства. Гартування майбутніх офіцерів розпочинається у вищих навчальних закладах та продовжується упродовж усієї військової кар'єри. Патріотично-вихований офіцер – це особлива категорія людей з високою патріотичною свідомістю, який зацікавлений у зміцненні та захисті цілісності своєї держави, широким світоглядом, активною життєвою позицією, здатний сумлінно виконувати свої посадові обов'язки як військового, так і громадянина своєї країни.

Список використаної літератури

1. Бех І. Д. Програма українського патріотичного виховання дітей та учнівської молоді / Бех І. Д., Чорна К. І. – Київ, 2014. – с. 29
2. Пустовий В. Г. Про концепцію національної ідеї та механізми її впровадження / В. Г. Пустовий // Педагогіка і психологія. – 2005. – № 1. – с.19–24.
3. Гасанов З. Т. Цели, задачи и принципы патриотического воспитания граждан / З. Т. Гасанов // Педагогіка. – 2005. – № 6. – с. 59–63
4. Дроговоз В. А. Патріотично-військове виховання студентської молоді в освітньо-виховному просторі університету : автореферат на здобуття наукового ступеня канд. пед. наук : 13.00.07. “Теорія і методика виховання” / В. А. Дроговоз / Східнослов’янський національний університет ім. Володимира Даля. – Луганськ, 2010. – с. 248.
5. Рішення Ради національної безпеки і оборони України від 29 грудня 2012 року “Про Концепцію реформування і розвитку Збройних Сил України на період до 2017 року” (Введено в дію Указом Президента № 772/2012 від 29.12.2012).
6. Жаровська О. П. Національна свідомість як складова патріотичного виховання студентів педагогічних університетів / Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді : зб. наук. праць. – Кіровоград : Імекс-ЛТД, 2014. – Вип. 18, кн. 1. – с. 233–242.

Рецензент – кандидат військових наук, доцент Руснак В. М.

Стаття надійшла до редакції о 2.02.2016

Брижаний Е. Военно-патриотическое воспитание будущих офицеров Вооруженных Сил Украины

Сложные и постоянно меняющиеся условия, в которых осуществляется развитие и модернизация Вооруженных Сил Украины, пребывание страны в стадии войны, значительно усиливают роль человеческого фактора, морально-психологического состояния военнослужащих и общества в целом. Сегодня патриотизм как никогда за все время независимости нашего государства приобрел новые формы и особое значение, объединил страну, сплотил общество. Именно с патриотизмом, связано становление и развитие мировосприятия, фор-

мирование мировоззрения будущего офицера, формирования жизненной позиции и способы самосовершенствования.

Ключевые слова: патриотизм, военно-патриотическое воспитание, будущие офицеры.

Brizhatiy Y. **Military-patriotic education of future officers of the ukrainian armed forces**

Difficult and constantly variable terms in that comes true development and modernization of the Ukrainian Armed forces, stay of country are in the stage wars, considerably strengthen the role of human factor, morally-psychological state servicemen and societies on the whole.

Modern Ukrainian Armed forces are difficult, different, inwardly contradictory frame of society. Functioning it systems conditioned by interests, moods and spiritually-moral orientations different categories of servicemen. A priority place occupies among them officer corps. Question of the effective training of officer personnel in it is been any state by basis in conceptual vision of setting of own armed forces.

A primary purpose at preparation of soldiery specialists is an achievement of unity of studies and education of personnel, him morally-psychological readiness to implementation of military-professional tasks and spiritual development of personality in a spirit patriotism, national consciousness, love to native land, people, and others like that.

Today patriotism as never for all times of independence purchased our state new forms and special values united a country, joined society. Exactly with patriotism, constrained becoming and development perception of the world, forming of world view of future officer, forming of vital positions and methods of self-perfection.

Keywords: patriotism, military-patriotic education, future officers.